

عنوان مقاله:

بررسی گسترش شهرنشینی در ایران و اثرات زیست محیطی آن

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی ایده های نوین در معماری شهرسازی جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسن تقی پور - دکترای برنامه ریزی شهری، مدرس موسسه آموزش عالی کسری رامسر

زینب مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، موسسه آموزش عالی کسری رامسر

محمد مجتبی مقیمی - مهندس شیمی، دانشگاه آزاد واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

در کشور ایران روند شتابان توسعه شهری که بدون توجه به ساخت اصولی شهرها انجام گرفته، مسایل زیست محیطی فراوانی را به بار آورده است. با توجه به فرآیند شهرنشینی جدید در ایران و روند رو به رشد حرکت به سمت تجدد و مدرنیسم، شهرگرایی و شهرنشینی فراینده، لزوم شناخت، برنامه ریزی و مدیریت کلان در رابطه با مسایل شهری و ایجاد ساختار فضایی متعادلی از شهرها در سطوح ملی و منطقه ای امری لازم و ضروری به نظر می رسد، تحقیق حاضر در راستای ارایه شناخت دقیق و درست از این پدیده و در نتیجه برخورد صحیح با آن انجام شده است. در این مقاله وضعیت شهرنشینی و اثرات زیست محیطی آن در ایران و مشکلاتیکه در راه رسیدن به مدیریت مطلوب آن قرار دارد با استفاده از مرور منابع کتابخانه ای، مقالات همایش های ملی و بین المللی و مصاحبه با افراد متخصص مورد بررسی قرار گرفت علاوه بر آن مروری بر مطالعات پیشین صورت گرفت و در نهایت راهکارهایی جهت کاهش اثرات زیست محیطی آن ارایه می شود. نتایج مطالعات نشان داد که رویکرد حمل و نقل عمومی و کمربند فضای سبز، ساماندهی مهاجرت روستاییان به شهرها و انتقال شاغلان بخش کشاورزی به بخش های دیگر در نتیجه تعدیل جمعیت شهری، پوشش گیاهی مناسب برای ایجاد کمربند سبز، کارآمدتر کردن مصرف انرژی در تولید، استفاده وسیع از حامل های انرژی با آلاینده کمتری و حصول اطمینان از کنترل پیامدهای منفی پروژه های شهری و محدود نمودن آنها در سطوح قابل قبول از راه حل های ویژه در جهت کنترل آلودگی های شهری باشد.

کلمات کلیدی:

شهرنشینی، اثرات زیست محیطی، توسعه شهری، مدیریت کلان، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/641044>

